

99715 II.

НБ ЛНУ ім. Івана Франка

НА СМЕРТЬ

ВОЛОДИМИРА

БАРВ'ЇНСЬКОГО.

Дня 3. лютого [22. сѣчня] 1883.

{ НАПИСАВ ІВАН ФРАНКО }

{ Львів, 1883 }

ШБ(Чукр)5-5+ШБ(Чукр)5-4.В.Барвинський

1945

Кий 4,02

Львівський державний університет
імені Івана Франка
Наукова бібліотека

010005398

99715

НА СМЕРТЬ

ВОЛОДИМИРА БАРВѢНСКОГО

дня (22. лютого (3. сѣчня) 1883.

[та вѣс':
дня 3 лютого (22 сѣчня) 1883]

[Львовъ, 1883.

Друк. Тов. Мевренка]

(Дар Радцы Двора М. Барвинського.
1913г.)

И зновъ одного намъ борця не стало,
 Одного ратника за рѣднѣй людѣ,
 Велике сердце бѣтись перестало,
 Рука трудяща опустила трудѣ.
 А рукѣ такихѣ такѣ мало въ насѣ, охѣ мало!
 А кожду жде такѣ много, много путь!
 Житье, житье, найкрасшѣй даре неба,
 Якѣ тяжко намѣ сѣ тобовѣ боротись треба!

И Онѣ боровсѣ; зарана въ Нѣмѣ дозрѣла
 Велика мысль, сердечная любовь:
 Весь духѣ Его она одна посѣла,
 Всю жизньъ Его сповнила вна собовѣ.
 Увесѣ Онѣ все бувѣ — часть святого дѣла,
 Отдавсѣ ему истотою цѣловѣ
 И вмерѣ, якѣ живѣ — слуга любви святой,
 Житье свое давѣ въ жертву працѣ своѣй.

Въ слабому тѣлѣ духъ бувъ зъ стали кутый,
Духъ, що стежками простыми ходивъ,
Що мѡгъ зломатись, но не мѡгъ зогнутись,
И якъ блудивъ, то лишъ зъ любви блудивъ;
Дорогосказъ нашъ на розстайнѡй пути,
Що пильно хѡдъ нашъ правивъ и слѣдивъ,
Огненнымъ словомъ кликавъ насъ до труда
Для поступу, для волѣ й щастя люду.

Его не стало! Вчора ще мѣжь нами
Стоявъ Онъ крѣпко, съ знаменемъ въ рукахъ,
Провадивъ насъ сердечными словами,
Прогонювавъ и сумнѣвы и страхъ...
А нинѣ Онъ лишивъ насъ сиротами
На дальшій бѡй, въ жалоуѣ и слезахъ,
Въ важку для насъ, грѡзну, бурливу пору
Упавъ въ борѡу, но не пустивъ прапору.

Прощай, прощай, нашъ батьку, друже, брате,
Товаришу по дѣлу и любви!
У цвѣтѣ лѣтъ, мовъ дерево подтыте
Ты впавъ въ тяжкѣй, нерѣвнѣй боротьбѣ.
Но дѣло, що Тобою розпочате,
Не вмере съ Тобовъ — клинемося Тобѣ!
Примѣръ Твоѣй и слова Твои грѣмкѣи
Намъ додадутъ и силы и надѣѣ.

Иванъ Франко.

